

[Sundhedsministeren]

spektiv i den nødvendige fælles indsats på dette meget vigtige område.

Som det er fremgået, vil jeg ikke kunne anbefale det foreliggende beslutningsforslag til vedtagelse.

Torben Lund (S):

Vi har jo netop afsluttet en mere generel debat om vores sygehus- og sundhedsvæsen og også om konsekvenserne af regeringens politik over for amtskommunerne på dette område, og nu har et flertal her i Folketinget for et lille øjeblik siden efter min mening sagt nej til her og nu effektivt at sætte ind for at få nedbragt sygehusenes ventelister. Det synes jeg var en bedrøvelig tilkendegivelse ikke mindst for de tusinder af mennesker, som går og venter på at få en behandling, og jeg skal derfor så meget desto mere nu appellere til, at det samme flertal – eller i hvert fald en del af det – i det mindste vil støtte dette beslutningsforslag og dermed være med til at sikre, at forholdene på sygehusområdet ikke bliver forværrede i 1988 i forhold til 1987, og at de nedskæringer og udskydelser, som vi ved ligger i amtskommunernes budgetter på sygehusområdet, ikke gennemføres. Virkningerne af en gennemførelse af disse udskydelser og nedskæringer vil være dybt alvorlige i en række af amtskommunerne.

Vi har foretaget et mindre rundspørge til nogle af amtskommunerne for at se, hvordan det er gået med budgetlægningen, og hvordan nedskæringerne og udskydelserne ser ud, og jeg skal bare nævne et par eksempler fra dette rundspørge.

Man kunne tage Fyns Amtskommune, som er i den situation, at de er nødt til at spare op imod 50 mio. kr. på sygehusområdet. Omregner man det til patientbehandlinger, vil det betyde 2.000–3.000 færre pladser i 1988, og hvis deponeringen så yderligere gennemføres i 1989, betegner man fra Fyns Amtskommune situationen som kaos på sygehusområdet.

Jeg kunne også fremhæve Nordjyllands Amtskommune. Her må man foretage nedskæringer på uddannelsesområdet og samtidig udskyde en lang række kapacitetsforøgelser vedrørende behandlingen, som man havde planer om netop med det sigte at få nedbragt ventelisterne på nogle vigtige behandlingsområder. Alt i alt et beløb af størrelsesordenen 78 mio. kr. i Nordjyllands Amtskommune.

Det er jo noget mærkeligt noget, at den ene side af Folketinget kan tale om, at der sker nedskæringer, samtidig med at den anden side kan pege på, at der er sket en realvækst, at der foretages stadig flere behandlinger, at man øger behandlingskapaciteten osv.

Men i virkeligheden er det jo, fordi vi tænker på to helt forskellige måder, og vi må have to helt forskellige udgangspunkter. Når det siges, at der ikke sker nedskæringer på dette område, drastiske og katastrofale nedskæringer, er det, fordi man overhovedet ikke, når man taler om kapacitet, antal sygeplejersker osv., forholder sig til det behov, der er ved at udvikle sig på sygehus- og sundhedsområdet. Man forholder sig ikke til den udvikling, der sker i befolkningen, og man forholder sig ikke til, at der hele tiden udvikles nye og ofte temmelig dyre, men meget vigtige behandlingsmetoder for de mennesker, der er ramt af de pågældende lidelser. Hvis ikke man forholder sig til den udvikling, kan jeg godt forstå, at man kan tale om, at kapaciteten bevares, men jeg synes, det er urealistisk, og det er i virkeligheden ikke hæderligt ikke at forholde sig til, at behandlingsbehovene og behandlingsmulighederne hele tiden udvikler sig i vores samfund.

Derudover skal jeg blot gøre én yderligere bemærkning, og den er til sundhedsministeren, der var inde på, at regeringen stadig væk ikke går ind for brugerbetaling på sygehus- og sundhedsområdet. Det synes jeg lyder interessant, og jeg skal huske det, når vi når til debatten om det næste beslutningsforslag, det om de private betalingshospitaller. Hvis der skal være nogen som helst mening i sundhedsministerens udtalelse om, at man ikke ønsker at få indført nogen form for brugerbetaling på sundheds- og sygehusområdet, må konsekvensen bestemt blive, at sundhedsministeren støtter vores forslag om forbud mod betalingshospitaller i Danmark.

Lis Aaltonen (KF):

Det udvikler sig til at blive gentagelsernes dag, men det er tilsyneladende mere end nødvendigt.

Når man læser de bemærkninger, som forslagsstillerne har knyttet til det foreliggende beslutningsforslag, har man vanskeligt ved at få øje på nogen egentlig overensstemmelse